

SÉTÁLUNK, SÉTÁLUNK

Kint vagyunk a vízből

szöveg: Horváth Júlia Borbála, fotó: MTI

hír: Négy darab, egyenként ezerhatszáz tonnás dunai uszály, ötszáztiz közreműködő művész, kettőszázhusz önkéntes és fiatal sportoló, valamint negyven drón készül tánc és újcirkuszi produkcióval minden idők legnagyobb magyar turista-látványosságának megnyitójára. Budapestre és Balatonfüredre, a vizes világbajnokság-rendezvénysorozatra háromszázötvenezer vendéget várnak. A kiadási és a bevételi oldal összevetése már kezdés előtt nagy port kavart. (Bp2017 nyomán)

Kasként zsong a város, a rekkenő meleg és a vizes palackok korszakában. A bennszülött nyaralók megürült helyére külföldi nyaralók érkeznek, és a felek az ideiglenes lakosságcsere jegyében látogatnak el távolabbi vidékekre. GDP- és imázs-érzékeny ötletek keverednek az alkotók fejében, amikor kipattan az elgondolás, miképpen nyitható szélesebbre a vendégek pénztárcája. Abban mindenki egyetért, hogy az idei budapesti lét legnagyobb eseménye az úszó világbajnokság. *Vizes vébé, bocsi...* Persze, elnézést; tanulja a sportbéli korrektséget a szurkoló, hiszen az úszók mellett labdásokból, ugrókból, tornászokból, s

azok megkülönböztetett származékából áll össze a mezőny. A hazai lakosságot megihleti a tálcán kínált lehetőség, s rendhagyó korrekcióra készül az aktualitások hallatán.

Apukám, az elmúlt hónapokban eleget sétálgattunk már a városban. Láttuk uraságok koszlott rezidenciáját, voltunk metró-alagútban, létező s letűnt buli-negyedben, rohantunk a fényvel versenyezve, és andalogtunk csigalassúsággal. Terv szerint, a jövő hónapban is egy igazi második világháborús bunkerben élesítjük kitartásunkat. Viszont most, tanulván a túravezetőktől, kezünkbe vesszük sorsunkat, s magunk szervezzük a kirándulást!

Anya nem tréfál, szorgalmasan bújja az Internetet, hogy megtalálja az optimális kapcsolódásokat. Erős csapat az övé; kint is, bent is mindenki tudja a dolgát, hogy ne négyen menjenek négyfelé. Világvárosi szemlélettel, régi lakhelyük új arcát készülnék felfedezni.

Július 14-én, pénteken, este 21 óraker megnyitó: Duna part. Műsoron: a folyóhoz kapcsolódó kulturális és sportörökségünket megjelenítő össz-művészeti show. Helyszínek: a margitszigeti Sportuszoda, az angyalföldi Duna Aréna, a városligeti tó és azok szurkolói zónái. A legelső napon műugró versennyel kezdünk, utána vízilabda selejtezők, Füreden nyíltvízi hosszútáv;

folyamatosan úszó elő- és középfutamok; minden nap döntő! A helyszíneket lehetőség szerint naponta, illetve eredménytől függően járjuk be. Csúcspont az óriás-toronyugrás lesz, amelyre ugyan már elkelték a jegyek, viszont a Battyin megfelelő helyezkedéssel teljes pompájában láthatjuk, világhírű sportolók hogyan mennek fejjel a Dunának. A belépőkre 500–1500.- Ft/fő összeget, a zárónapra pedig 5500.- Ft/fő költséget tudok elkülöníteni a háztartáspénzből. Szállás otthon, félpanzióval... A magam részéről hat aranyérmert várok...

Ez profi beharangozó volt, anyóca... Nem kellene az idegenforgalomban kamatoztatni képességeidet? Elismerően biccentenek a tagok, s anyastratéga a hétköznapi élet bíbelődéseiből vett rutinnal folytatja a szervezést. *Először is: a megnyitó...* Cél szerű otthon, karosszékből nézni, mivel a látványtervezők sok millió tévénézőre komponáltak az előadást; majd' ötven méter széles szökőkút a Dunán, fényjáték a Budavári Palota falán, drónokból kirajzoló békegalamb a levegőben, és sok száz fellépő költemény. *Holnap reggel viszont valóban útra kelünk...* Második állomás: *Margitsziget, Hajós Alfréd Sportuszoda...*

Sokan mások is követték az elgondolást, szorgalmasan telnek a terek, utak, vizek. A vendéglátósok és a biciklikölcsönzők virágkorukat élik; alig van pár kies fatörzs, bejárati ajtó, amelyhez ne támasztottak volna legalább két járgányt – és ugyanannyi sörös dobozt. *Ürest...* A bejáratnál nyájas önkéntesek felfújható tapsikolót osztogatnak (nézőként két darab hosszúka, fehér vagy nemzeti színű nejlon zsá-

kocská, amelyet szívószállal lehet felfújni, majd egymáshoz ütögetve visítani közben, hogy hajrá magyarok!). A rendezők több mint lelkiismeretesen segítik a túravezetőket és a csoportokat. *Tessék továbbhaladni, a beléptető pontnál balra fordulni...* a főkapunál repülőtéren szigorral vizsgálják a népet. *Legyenek szívesek levenni a nap-szemüveget... Táskát kinyitni... Érzékelő kapun átkelni... Vonalkódot szorosan a leolvasóra helyezni...* Szívja fogát a szurkoló, mások türelmesen túrnek. *Maguk az elsők, akik helyeslik a szigorúságot...* A beléptető kolléga hálisan néz Anyára, aki két serdült fiacskájával próbálja elkerülni a katonai létet, majd a csoport ünnepi hangulatban a medencébe lép.

Ég és víz között finom pára lebeg, s egy leereszkedő báránnyelű kékitő old a medence vizében. *Ah, mily irodalmi véna...* Apa is kitesz magáért, és a többi nézőhöz hasonlóan sokat márthadna érte, ha a legkisebb ujját vízbe mártatná. Végül az újonnan érkezők is elhelyezkednek, és mindenki megtalálja a szalmakalapját. *Góóól...* A medencében küzdő pólósok nem gatyáznak, férfiús határozottsággal törögetik az ellenfél védőrendszerét, s néhány keresetlen lóbalás után megszerzik a vezetést. *Góóól... Góóól...* Lendületbe jönnek a kirándulók, sok más idegen társal immár együvé kovácsolódva szurkolnak. *Azért jobb lenne kevesebb pofon a medencében...* *A láthatatlan lábmunkáról nem beszélve...* Az érzékenyebb lelkűek elfordítják fejüket, amikor az egyik center vérző orral kiszáll a csatából, de végül minden hapi happy lesz. *Síp... síp... síp...* És vége.

Ez jó volt... Pödri kétfelé tejfölbajszát az egyik kislegény, mert a megérdemelt győzelem után, ünnepi lángos-evés következik. Túl sok idő nincs ejtőzésre, a séta következő állomása a Duna Aréna; ugrószámokkal. *Nem úgy van az...* Igazít a túravezető, kezében a kinyomtatott programfüzettel, amelyben neonszínű karikákkal előre kijelölte az optimális megközelítési sorrendet. *Először még benéziünk a szinkronúszókhoz...* Kérdés van, de mégsincs, mert ugyan ki értené meg, hogyan lehetne víz alatt szinkronizálni. *Ez nem volt valami jó poén...* *Inkább haladjunk tovább...* S a csoport átmenetileg szünetelteti a további viccelődést. A városligeti fák rejtékéből előbukkanó Vajdahunyad váracská előtt ezúttal nem jégpályát fagyasztanak és nem szelmespárokat csónakáztatnak, hanem egy üde medencében leányokat tornáztatnak.

Azta! Férfiak, az ő nőik, s a hozzájuk tartozó gyerekek nagy szemet meresztenek a sajátos vízi-ballett láttán. Legnépszerűbb figura a fejjel lefelé elvégzett spárga, szétterpesztett combokkal a vízfelszínen. *Még szerencse, hogy fiaim vannak...* Anya felsóhajt, és hagyja, hogy a serdülőfik élőben tanulmányozzák a női test számukra rejtett hajlatait. A látvány egyöntetű sikert arat; de figyelem, bokák záródnak, és a szigorú spiccek elegáns spirálvonalban a víz alá süllyednek. A közönség elalél, és ütemes tapsal hergeli imádottjait, néhányan a saját és gyermekeik ifjúkorát idézik. *Ha akkor kicsit szigorúbban vesszük a sportolást, most ki tudja, hol tartanánk...*

De egyszer mindennek vége szakad, a sétacsapat tagjai letörlik homlokukról a drukkceppeket, és továbbállnak a következő helyszínre: Duna Aréna. *Nem is átlátszó az oldala...* *Tán kevés volt az üveg? Vagy túl gyorsan épült...* A szakértők pilledve másznak fel a csőlépcsőkön; félúton hűtött sörhab és perces só kapható. *Ó, de nemzetközi...* A tengeri lépcsőfok után a néző szemé elé tárul a légkondicionált küzdőtér. A látvány lélegzetelállító: több emeletnyi magasságból a csodakék medencék furfangos megvilágítással nyugözik a vendégeket. *Azért ezt nem gondoltam volna...* Így az egyik tábor. *Mindenki rólunk beszél...* Így a másik. *Na, és a kiadások? Na, és a bevételek? Végül most sincs idő igazságtevésre, legföljebb a szokásos morgolódásra. Egyszer élünk, és kész...* A családtagok nem hagyják, hogy holmi gazdasági bohócság elvegye kedvüket a szórakozástól, s a túravezető, egyben családanya a szakadatlan takarékoság jegyében összegzi a történetet; lásd: cím. ●

